

[Finansministeren.]

ning andrager ca. 100 mill. kr. For u-lands-hjælpen fremkommer der en stigning på over 50 mill. kr.

Jeg nævner dette for at vise, hvor de reale, de virkelige stigninger ligger. På disse 4 områder alene er der en real stigning på ca. 600 mill. kr., altså langt den overvejende del af den samlede stigning på ca. 800 mill. kr. Imidlertid er det meste heraf løvbundne udgifter. Det er ikke noget, vi ved gennemgang hverken i regeringen eller i finansudvalget kan rokere så forfærdelig meget på, og det er det, der gør det vanskeligt, når man står i en situation, hvor der skal skæres ned, da at skære ned på en rimelig måde. Jeg tror, at de fleste af os, som har været med til at skære ned, erkender, at det er uheldigt, meget uheldigt, at man pludselig stilles over for at skulle reducere et budget med et eller andet antal millioner, det være sig 100 eller 125 millioner, fordi man så — det ligger i sagens natur — uvilkårlig må skære på, skal vi sige, de løse ender, dér, hvor man kan skære, dér, hvor man ikke er bundet; det vil ikke altid være den rigtige, den rimelige måde at forme et budget på, for det var jo formet ud fra en helhedsvurdering, og den slås i stykker, når man skal skære på den måde.

Her vil jeg så blot til slut understrege nødvendigheden af, at der med henblik på bekæmpelse af inflationen føres en stram finanspolitik, en fortsat stram finanspolitik. Jeg er ikke tilhænger af, at statsudgifterne — og det er regeringen heller ikke — skal stige ud over alle bredder. Jeg vil gerne som finansminister holde igen, og regeringen vil gerne holde igen på udgiftsstigningen. Vi er da helt klar over, at borgerne ikke ønsker de vældig store stigninger i skatterne, og det er heller ikke morsomt for hverken mig eller regeringen at komme til borgerne med store skattestigninger. Vi er indstillet på, at der skal være en jævn stigning, og jeg vil gå så langt, at jeg vil sige, at vi også er indstillet på, at stigningen bør være mere jævn, end den har været de sidste par år. Stigningen har været vel kraftig i de sidste par år; men det skyldes i høj grad lønstigninger, prisstigninger, efterslæbsdækning o. s. v. Vi er altså indstillet på at finde frem til en lidt mere moderat rytme i stigningen på statsbudget-

tet, en mere jævn rytme, men dog ikke således, at det går ud over løsningen af de meget vigtige og påtrængende fællesopgaver, vi står over for.

Det er denne balance, vi må prøve på at finde i tiden, der nu kommer. Vi har lovet at fremlægge et samlet budget til efteråret, i september, et budget over både investeringerne og driftsudgifterne, og jeg ser selv med spænding og forventning hen til fremlæggelsen af dette samlede budget. Jeg tror, at vi derigennem får en mulighed for en bedre vurdering af udgifterne fremover og dermed også af vor hele økonomiske politik og af den del af den, der hedder finans- og skattepolitikken.

Må jeg så slutte med blot at sige tak til hele finansudvalget for det store arbejde, man har gjort med finanslovsforslaget.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg beklager på et enkelt punkt ikke at være enig med min kollega finansministeren; jeg ville aldrig kunne nænne at betegne venstres ordfører som Damsgaard Betensen. (*Munterhed*). Ja, det var naturligvis en fejltagelse, men alligevel virkede det hjerteløst. (*Munterhed*).

Hr. Damsgaard gjorde en bemærkning gående ud på, at bl. a. statshospitalerne ikke altid udnyttede deres anlægsbevillinger. Det er rigtigt, og jeg beklager det, al den stund jeg ved, at vi her står over for et område, hvor en udbygning er særdeles påkrævet.

Derefter vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem, som motiverede, hvorfor han og hans parti og det konservative folkeparti ikke kunne stemme for bevillingen på 5 mill. kr. til levnedsmiddelinstituttet, og jeg vil indledningsvis takke hr. Damsgaard, fordi han gjorde det på en så pæn og forsigtig måde og ikke faldt for fristelsen til at tale om prestigeinstitutter og lignende.

Må jeg sige: et fuldt udbygget levnedsmiddelinstitut omfatter 4 institutter. For det første et institut for levnedsmiddeltoksikologi, altså de eksperimentelle undersøgelser for at fastslå, om et stof er sundhedsfarligt. For det andet et centrallaboratorium for levnedsmiddelkontrol, bestående af 4 afdelinger: en afdeling for kemisk vitaminbestemmelse — den eksi-